Ч. 156. Пятниця 26 (13) липня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Палата панів. — Абдикация цїсаря Кореї.

На вчерашнім засїданю палати послів по відчитаню внесень і інтерпеляций ухвалила палата видачу послів Шаєра і Стапиньского судам і зверифікувала прочі незапротестовані вибори, а відтак полагодила всї внесеня, дотикаючі справи запомог, при чім поновила візване до правительства о предложене постанов управильнюючих справу запомог і о признане значних тарифових знижень для околиць, навіщених елементарними нещастями. При кінци засїданя пос. Сильвестер запротестував серед гучних оплесків лївиці, а сьміху на правици против того, що др. Жачек, вибраний оногди першим віцепрезидентом палати, часть своєї бесїди, в котрій подякував за вибір, виголосив по чески. Бесїдник питає президента, що наміряє зробити против того втяганя президиї в партийну тактику, що чейже не пристоїть і що наміряє зробити, аби в палатї заволодів давний звичай, що президия урядує лише по нїмецки.

Президент др. Вайскірхнер відповів, що віцепрезидентам прислугують всякі права, отже і право послугувати ся краєвим язиком, о скілько не проводять нарадам палати. Віцепрезидент др. Жачек в часї проводженя нарадам послугував ся все нїмецким язиком. (Оплески на лавах ческих). Президент закрив відтак засїданє, желаючи послам веселих ферий і закінчив словами: До побаченя в осени при поважній предметовій працї.

Палата панів зібрала ся вчера перед полуднем на засїданє. Перед приступленем до дневного порядку президент палати кн. Віндішґрец повідомив палату, що президия, хотячи запевнити палатї панів правильну працю, поробила у п. президента мінїстрів заходи, аби завести постійні засїданя палати панів перед Новим роком, перед Великодними сьвятами і перед великими парляментарними фериями; також щоби правительство якусь часть предложень (реформа карного і цивільного кодексу і инші проекти, заповіджені в престольній бесїдї) внесло насамперед до палати панів. В часї переговорів в тій справі з бар. Беком піднесено також конечність дати палатї панів відповідний час до полагодженя законів. П. президент кабінету згодив ся на жаданя президиї палати і обіцяв забрати голос в повній палатї, для зложеня відповідної заяви. Президент відкликає ся до членів палати, аби підперли жаданя президиї.

Розпочали ся відтак наради над буджетовою провізориєю. По промові референта, дра Бернрайтер обговорив обширно справу санациї краєвих фінансів і підніс конечність постійного передаваня якихсь означених квот в користь країв.

П. президент мінїстрів бар. Бек підніс, що правительство потребує сильної підпори палати панів супротив борб, які ведуть ся на всїх полях культурного, економічного і народного житя. П. Мінїстер вказує на свою заяву, зложену в палатї послів, в котрій підніс конечність успішної працї і сконстатував, що фінанси держави завдяки користним условям майже сьвітлї помимо надзвичайних вимог ставлених до держави. Однако переведене намірених великих реформ і праць було би неможливе без дальшого розвиненя жерел доходу.

Супротив промови пос. Бернрайтера пан президент мінїстрів вказує на те, що уважав би довгоречинцеву угоду з Угорщиною користнїйшою. Відтак вказував на трудности питаня националного. Положенє Австриї на тім поли єсть відмінне від положеня инших культурних держав, однако п. президент мінїстрів висказує надію, що чейже удасть ся побороти ті перепони і що Австрия зложить доказ, що єсть достаточно великою і сильною, аби ту трудну задачу розвязати.

2)

Жебраки і жебрацтво.

Після Ёнча, Поліяна і др. — написав К. Вербенко.

(Дальше).

У відозві поліциї до жителїв міста Відня сказано: Показує ся потреба арештувати кождого, кого прихопить ся на жебраню. Від якогось часу діяло ся то однак лиш в дуже рідких случаях. Жебраки, коли їх арештувати, роблять галабурду: кидають ся на землю, верещать, чіпають ся ґазових ліхтарень і викликують збіговище а то все лиш длятого, щоби звернути увагу публики на себе і викликати милосердиє у людий. В більшій части то їм удає ся. Публика обдаровує їх умисно так, щоби кождий то видів, і бере їх в оборону. Серед таких обставин трудно що вдіяти против жебрацтва і давати поміч лиш тим, що єї дійстно потребують.

Що жебракам у Відни добре діє ся, видко із слїдуючих случаїв: Недавно тому арештовано якогось чоловіка за жебране на улици і приведено на поліцию. Тут спитав єго урядник, чому він не бере ся до якоїсь роботи, лиш жебрає. На то відповів жебрак безлично, що „єму так далеко лїпше жиє ся". В иншім случаю відставлено якогось жебрака до поліцийного арешту. Тут впало в очи, що арештований анї не рушив поданого єму обіду. Коли єго спитали, чому він не їсть, відповів він коротко: „Ми привикли до чогось лїпшого". Ще инший жебрак, котрий мав право до цїлого удержаня в домі убогих, не хотїв там жити а коли єму за то докоряли, відповів він: „Менї не потреба дому убогих; я можу, Богу дякувати, ще й сам удержувати ся".

Який заробок мають жебраки у Відни, можна побачити із слїдуючих примірів: На найкрасшій улици Відня, на т. зв. Рінґу, недалеко великих готелїв можна було ще недавно побачити дуже нужденного калїку, котрий там жебрав. Розслїди відносин того жебрака, зроблені в марті сего року, виказали несподівану річ. Той калїка приїзджав що дня рано із села Мавер під Віднем, де віденьскі купцї і богачі мають свої лїтні доми, а вечером вертав назад домів; він зарабляв на день що найменше двайцять корон, мав в касї ощадности кілька тисячів готівки а коло Мавер хороший домок, кусень ґрунту коло него і в стайни власного коника. — Або знов такий случай: Якийсь молодий мужчина, котрий мав то нещастє, що стратив ногу, вистоював по найбільшій части на одній із найбільше оживлених улиць в середині міста, при ул. Кернтнер. Він держав собі нїби то провідника а поправдї помічника, котрий мав на то уважати, чи де не іде який поліцай і давати єму зараз знати; за то платив він єму по три риньскі. Пожебравши так через кілька годин, заходив він відтак до одної з гостинниць, де, як провірено, мало що не що дня забавляв ся з кількома молодими людьми, котрим платив пиво. Коли єму вже не стало гроший, виходив знов на жебри і за яких дві години вертав вже з грішми.

Як жебракам у Відни добре веде ся, можна й з того зміркувати, що вислїджено одного жебрака, котрий три або чотири рази на тиждень приїзджав аж з Морави, три години дороги зелїзницею, жебрати до Відня і не жалував коштів, знаючи, що они єму оплатять ся. Доходженя викрили також, що той жебрак дістав був в спадщинї по батькови красну реальність, з котрої міг був вигідно жити, не потребуючи жебрати.

Між віденьскими жебраками єсть богато таких, котрі мають право на удержанє в домі убогих, але нїхто не годен їх змусити до того. Многі волять „самі удержувати ся", бо їм харч в гостинници лїпше смакує та й лїпше подобає ся житє на улици. До тих належить також і один, котрого прізвали „королем жебраків". Він ставав вже девятьдесять разів за жебранє перед судом і був вже кілька разів караний за крадіж і рабунок. За кождий раз, коли єго віддали до дому убогих, він втїкав звідтам і жебрав знову. Та й не дивота, бо після докладних доходжень він зарабляв на місяць триста до чотириста риньских, отже мав такі доходи, як би який радник намістництва або директор поліциї в Кракові, Львові, Ґрацу і Бернї, або як би який краєвий інспектор шкільний і професор унїверситету. Той „король жебраків" належить після своїх доходів до VI кляси ранґи і з гордостию зізнає перед властями, кілько він зарабляє жебраниною. Коли єго иноді замкнуть до арешту, то се значить для него тільки, що піти на урльоп на відпочинок; скоро же єго випустять, то він біжить зараз на своє давне місце і жебрає дальше, уважаючи добре, щоби єго не зловили.

Обговорюючи предложеня, які вскорі будуть поставлені палаті панів, підніс п. президент міністрів, що правительство кладе велику вагу на підпору палати панів і наміряє длятого важнійші предложеня правительствені вносити насамперед до палати панів. П. Міністер підніс дальше конечність зміни реґуляміну палати послів і скорочене буджетової дискусиї. Коли би то не удало ся, то було би рівнозначним з пожертвованем найважнійших конституцийних прав палати послів і удержанем і на дальше шкідної системи буджетових провізорий. Коли монархія має виповнити свою задачу історичну, то мусить на чолї своіх задач поставити суспільну опіку над широкими верствами народів. П. президент міністрів що до своєї особи гадає, що здоровий поступ суспільний, спокійний розвиток, ведучий до сотвореня новочасної держави, не лише можливий побіч сильної власти монархічної, але навіть при єї помочи. Вкінци просив бар. Бек палату панів о поміч при розвязаню всіх задач. (Живі оплески).

По промовах пп. Скенього і Металя принято буджетову провізорию в другім і третім читаню. По принятю иньших законів ухвалених вчера палатою послів, засїдане закрито.

З Льондона доносять, що корейска делеґация виїхала звідтам до Америки. Перед від'їздом в розмові з кореспондентом Бюра Райтера заявили делеґати, що наміряють представити президентови Рузвельтови положене на Кореї і єї становище до Японії. По повороті до Анґлії, що стане ся за кілька тижднів, утворить ся комітет для підпираня справ корейских. Чи післанництво делеґациї в Газї було хибне і чи скінчило ся на нічім, того не можна сказати, бо стрітили ся зі словами співчутя зі сторони представителів Анґлії, Франциї, Німеччини і Сполучених Держав. Делеґацию вислав попередний цісар Кореї і єго примусова абдикация нічого не змінила, бо послїдні слова цісаря були: Не берість на мене лично взгляду навіть, коли би я був убитий, виступаючи супротив держав з жаданем удержаня независимости Кореї, яко невтральної держави, як Голяндия. — Вкінци заявили, що абдикацию цісаря треба приписати японьским грошам і корейским зрадникам.

Новинки.

Львів, дня 25-го липня 1907

— **Доповняючий вибір посла до Сойму з Турчанщини** розписаний на день 3-го вересня с. р. В виду того місцевий комітет виборчий скликує ряд передвиборчих зборів. Перші з них для судового округа турчаньского відбудуть ся в середу, 31 липня с. р. о год. 2 по пол. в сали повітової ради в Турці, а другі для судового округа бориньского відбудуть ся в четвер, 1 серпня с. р. о год. 2 по пол. в Борині в тамошнім „Народнім Домі“. На обох зборах представить ся виборцям як кандидат на соймового посла др. Дамян Савчак, радник краєвого суду у Львові і бувший довголїтний та заслужений соймовий посол і член краєвого Видїлу.

— **Академія ветеринарийна у Львові** обходила — як звістно — 25-лїтний ювилей свого основаня. На торжестві з сеї нагоди виголосив ректор Шпільман бесїду, в котрій подав також деякі замітні статистичні дані, з котрих тут кілька наводимо: З Академії вийшло за 25 лїт єї єствованя 1680 студентів; між тими 174 чужинців; іматрикульованих було 773, а з тих 546 Поляків, 133 Русинів, 47 Чехів, 21 Хорватів, 6 Болгар, 4 Німці, 2 Серби, 1 Росиянин і 1 Словінець. Диплом ветеринарийних лїкарів одержало 294 студентів.

— **Градові тучі** дали ся сего року в знаки хлїборобам. Нема околиці у східній Галичині, де би не падав град. В останних часах падав град в снятиньскім повітї між Заболотовом а Снятином здовж правого берега ріки Прута. Онодї упав град в селах Звенигород і Романів, в бобрецкім повітї, і вимолотив збіже на полях до чиста. Шкоди величезні. Дня 18 с. м. упав град також в Комарнянщині і вибив все збіже на полях. Град падав грудками величини волоского оріха і лежав від 4 до 8 години вечером.

— **Надзвичайні загальні збори** тов. „Народний Дім“ в Підгайцях відбудуть ся дна 1-го н. ст. серпня о 1-ій год. пополудни в комнатї товариства з слїдуючим порядком дневним: 1. Зміна статута і фірми товариства в напрямі, вказанім делеґатом Краєвого Союза ревізийного. 2. Вибір одного члена Ради надзираючої. В разї браку достаточного числа членів відбудуть ся загальні збори того самого дня о 5-ій год. пополудни без огляду на число присутних.

— **Цигани розбишаки.** Ватаги циганів, що волочать ся по цїлій Угорщинї, зачинають своїми розбишацтвами і убийствами таки вже на добре непокоїти майже цїлу Угорщину. Недалеко маєтности угорского президента міністрів дра Векерле в місцевости Данош, напали цигани в ночи з дня 20 с. м. на чарду (коршму) і в страшний спосіб убили там господаря чарди Шарваша, єго жінку і доньку. Тїла нещасливих були формально на куснї порубані сокирами та поколені ножами. Все, що лиш дало ся взяти, цигани забрали, а відтак ще й підпалили чарду.

Здає ся, що як-раз в часї, коли цигани занятї були рабованем, над'їхав молочар Табаній, котрий не знав, що стало ся і заїхав до коршми. Цигани, видко, перепудили ся того, що він готов їх зрадити, отже стягнули єго з воза і зарубали сокирами, підчас коли конї з возом втекли і вернули назад на обійстє Табанія. Пізнійше над'їхала почта, а почтар побачивши, що чарда горить, дав знати до Данош, звідки зараз приїхали люди і сторожа пожарна та угасили огонь. В коршмі знайдено тїло Шарваша спалене на вуголь, а єго жінка і донька були страшно порубані. Може на яких 300 кроків від чарди знайдено в рові тїло Табанія з розколеною головою.

Підозріне впало зараз на циганів, бо з коршми забрано таку масу всїляких річий, що можна єї було хиба лиш на вози забрати; цигани порозбивали всї шафи і скринї, повибирали звідтам всї річи, гроші, дорогоцїнности і т. п., словом, все, що лиш дало ся взяти. Добича була здаєсь значна, бо Шарваш був маючим чоловіком. Жандармерия почала зараз слїдити за циганами, тим більше, що два днї перед тим ватага циганів дїйстно крутила ся в тих сторонах.

Тимчасом стало звістно, що на два днї перед убийством в Данош ватага циганів допустила ся розбою в громадї Дьон, віддаленій від Данош о яких 20 кільометрів. Тут напали цигани так само в ночи на властителя винниції Андрія Сабока і покалїчили страшно самого Сабока і єго матїр, а молодій єго жінцї розпороли черево. Сей розбій приніс циганам всего лиш десять корон. Підчас коли они ще порали ся в хатї Сабока, сусїд почувши крик в хатї, стрілив. Тодї убийники крикнули до него, щоби сидїв тихо, бо они й єму вязи скрутять. Чоловік той перепудив ся і забарикадувавшись в своїй хатї, сидїв вже дїйстно тихо. — Не конець на тім.

Дня 22-го с. м. переходила ватага циганів через громаду Берзетє. Шість циганів впало до хати війта, в котрій була лиш сама війтиха. Чотири цигани почали жінку душити, а два другі взяли ся рабувати, між иншим добували ся до громадскої каси. На то надійшла случайно якась дївчина, і побачивши, що дїє ся, наробила крику, а цигани тодї втекли. Небавком опісля жандарми їх здогонили і арештували. За тими однак, що допустили ся убийства в Данош, і слїд пропав.

Тимчасом заряджено погоню за розбишаками на 30 миль довкола. З тої ватаги, що допустила ся розбою в Дьонї, арештовано в Кечкеметї 17 осіб: трох мужчин, вісім жінок і

За найбіднійших у Відни уважають загально тих, що стоять під дверми монастирів і ждуть, щоби їм братчик з монастиря подав якої страви. Але они ідуть під монастир лиш длятого, щоби тим показати ніби то свою справдешну бідноту. Люди, що переходять попри монастир і видять, як там тоті жебраки, котрих у Відни називають „монастирскими стояками“, вистоюють цїлими годинами і ждуть на ложку страви, милосердять ся над ними і надїлюють їх щедро. Один властитель гостинниції підглянув, як тоті жебраки, призбиравши собі гроший, виливали потайком подану їм з монастиря страву та ішли на лїпший обід до гостинниції. Він длятого піддав настоятелеви монастиря, що лїпше було би замість роздавати жебракам страву, давати відповідну суму гроший публичним харчівням і чайвням. Тодї не злазили би ся тоті монастирскі стояки до середини міста і не напаствували би прохожих.

А ось ще кілька типів віденьских жебраків: На площи Альбрехта — то може бути й на якій небудь иншій площи або й денебудь на улици — робить ся велике збіговиско. Люди витягають голови одні понад других і дивлять ся, що стало ся. То якась осьмилїтна дївчинка плаче страшенно, бо загубила корону і тепер боїть ся вертати до дому. Люди милосердять ся над дитиною і складають ся для неї; в одній хвили має она вже не корону, але дві. Аж ось являє ся полїцай. Лиш кинув оком на дївчину, як вже й пізнав єї. Она вже нераз показувала таку штуку зі згубленою короною і за кождий раз замість одної діставала кілька. Полїцай хоче єї арештувати; публика стає в обороні дївчини і не хоче єї дати а дехто сьмілїйший готов навіть кинути ся на полїцая в обороні дитини. Але случайно надходить якийсь чоловік, котрий знає дївчину вже з давнійших часів. Він зачинає успокоювати людий і розповідає їм, що то за зїленько: то жебрацка дитина, привчена до того, щоби в той спосіб туманити людий. Тепер весь гнїв звертає ся против дївчини і полїцай може вже єї спокійно арештувати.

На площи званій „Am Hof“ арештував полїцай жебрака, котрий напаствував людий, і привів єго на полїцию. Жебрак той виглядав так нужденно, що служниця із сусїдної камениці, котра виділа єго, змилосердила ся над ним і принесла єму на полїцию свою каву з підвечірку і булку. Тимчасом на полїциї зревідували жебрака і знайшли у того „бідного“ чоловіка 6 корон, які він вижебрав собі в дуже короткім часї. Крім того знайшли у него ще торбинку з цукорками, які той жебрак купив собі в однім із найперших склепів. Служниця, що принесла єму каву, певно би жалувала собі купувати таких цукорків.

Иншим разом привели на полїцию жебрака, що не мав одної ноги. Показало ся, що він утратив ногу внаслїдок нещасливої пригоди на зелїзници і за то дістає місячно 36 корон ренти. Він признав ся, що жебрав того дня лиш три години і вижебрав собі 7 кор. 40 сот. або 2 кор. 50 сот. на годину.

Віденьскі жебраки люблять дуже придворних доставників. Помічники жебраків пильнують склепи тих доставників і дають зараз знати, скоро лиш покаже ся двірска карита; в одній хвили являє ся тодї двох або трох калїків перед склепом і просять о милостиню. Коло великих готелїв стоїть також звичайно по кілька жебраків рівночасно і тут звичайно підходять до чужинців та й не зле на тім виходять. Лиш в таких місцях, де великий рух, їм звичайно не веде ся і они волять жебрати на тихійших улицях.

Віденьскі жебраки суть загально того переконаня, що в пятницю вільно жебрати, отже богато з них або поодиноко або поменшими громадками ходять того дня від дому до дому і від склепу до склепу. Давнійшими часами бувало так, що до склепів заходило в пятницю по 30 до 40 жебраків а купцї мали коло дверий мисочку з дрібними грішми, котрі роздавали жебракам. Від коли однак показало ся, що з жебраками ходили рівночасно й злодїї, котрі при такій нагодї розглядали ся добре, як би можна до якогось склепу добути ся і що можна би з него забрати, перестали купцї приймати жебраків в пятницю цїлою гурмою. Отсе коротенька характеристика віденьских жебраків. Придивім же ся тепер францускимм, специяльно парискимм жебракам.

(Дальше буде).

шестеро дітий. Зранений Сабок був ще на стілько притомний, що міг подати докладний опис розбишаків а жандармерия пізнала зараз з того опису, що то ватага якогось Лякатоша. До викритя тої ватаги причинила ся дуже та обставина, що Сабок вдарив першого цигана, котрий вліз до его хати, з цілої сили палицею по голові. Проводир тої ватаги, Антін Байка, мав дійстно на голові великий синець. У него і у его двох товаришів Александра і Людвика Лякатоша було верхне і спідне одінє поваляне кровю. У них знайдено зрабовану в Дьоні хустку і другу білу хусточку від носа, таку саму, яка жандармерия найшла в Дьоні. На тій хусточці були вишиті імена всіх трох проводирів циганьских. Імя „Байка" було особливо хорошо вишите на знак, що то він головний проводир а тамті два то лиш его товариші. Єсть здогад, що тоті цигани допустили ся також і убийства в Данош а на то наводить тота обставина, що молоду жінку Сабока убито в такий сам спосіб, як 17-літню доньку Шарваша. Сю послідну, котра була нареченою і за кілька неділь вже мала відбути ся єї весілє, злочинці насамперед знасилували а відтак розпороли їй черево і пoкололи ножами.

З Будапешту доносять тепер: Циганів, що допустили ся убийства в Данош і Дьоні, вже зловлено В плечи одного зраненого цигана знайдено кулю з рушниці убитого властителя чарди Шарваша. Тяжко зранений Сабок розпізнав також кількох циганів. Між циганами, котрих розпізнав зранений Сабок яко тих, що напали на его хату, знаходить ся також одна циганка, висока на два метри з коротко обстриженим як у мужчин волосєм.

— **Арештованє шпигуна.** Кілька місяців тому назад вкрадено в Перемишли пляни деяких укріплень перемиской кріпости. Справа ся наробила була великої сензациї, але остаточно притихла, бо виновника не можна було викрити. Аґент поліцийний зі Львова Шпанґ приїхавши на слідство до Перемишля, звернув там увагу на якогось молодого мужчину, котрий обертав ся в кругах войскових і часто виїзджав з Перемишля. Шпанґ здивував ся немало, коли той панок зголосив ся одного разу до команданта в Перемишли і представившись єму яко Крилов, сказав, що знає докладно, хто допустив ся крадежі плянів. Крилову поручено тоді, щоби він по озумів ся зі Шпанґом і спільно з ним слідив. Крилов так і зробив. Одного дня сказав Крилов Шпанґови, що вже тепер певно вислідять виновників, бо они мають явити ся на двірци і їхати звідтам до Кракова. Отже оба пішли на дворець слідити за виновниками; Крилов зайшов до середини, а Шпанґови казав ждати на дворі. Шпанґ ждав і ждав, аж остаточно набрав переконаня, що той якийсь Крилов щез десь без сліду.

Тепер почало ся слідство за тим Криловом, але справу взяв вже в свої руки комісар львівскої поліциї п. Тавер. Він вивідав ся, що Крилов їздив часто до Бродів і що там сходив ся з якимись двома панками, котрі приїзджали з Росиї та що одного разу дістав від якоїсь пані Яніцкої зі Львова переказ грошевий. Дальше слідство виказало, що тота пані Яніцка мешкає при ул. Цетнерівскій у Львові і має сестру Ґембарску, жену дозорця міских арештів, та що тота Ґембарска знала ся з якимсь Криловом, котрому посилала гроші і підписала на переказі свою сестру, щоби чоловік не довідав ся о тім єї знакомстві. Ґембарска зізнала відтак в слідстві, що той Крилов називає ся поправді ґр. Зеліньский, з котрим она пізнала ся у вязници, коли Зеліньского свого часу арештовано за то, що хотів від ґр. Руссоцкого у Львові вимусити 4000 корон і в тій цілі написав лист до него. Зеліньский тоді оправдував ся тим, що его до того спонукала крайна нужда. Коли его по відсидженю 4-місячної кари відставлено до міского арешту, пізнала ся тут з ним Ґембарска і навіть помогла втечи. Дальше слідство показало, що той шпигун не називає ся Крилов ані Зеліньский лиш Котляревич і що він мав викрасти для Росиї пляни укріплень, за що мав дістати 30.000 рублів. Поки що дано єму лиш 300 рублів. Наконець довідала ся поліция, що той Котляревич перебуває тепер в Загірю, де занятий при зелізници. Там при помочи Ґембарскої его арештовано і відставлено до суду карного у Львові.

— **Конкурс.** Задля уділеня одноразової стипендиї в сумі 2000 корон, зложених в касі підписаного Товариства Вп. п. Константином Володковичем, розписує ся отсим конкурс: 1. О сю стипендию може убігати ся молодець більше, ніж середних спосібностий, який скінчивши студиї в однім з університетів у Львові, в Кракові, або в Чернівцях, з похвальними сьвідоцтвами праць семинарийних, або в лябораториях, як рівнож зі степенем докторским, або також політехніку у Львові з сьвідоцтвами похвально зложених обох іспитів державних, хоче виїхати за границю для дальшого образованя в науках, а засобів на се не посїдає. Та стипендия виплачує ся чвертьрічно, або піврічно з гори. — 2. Всїлякі напрями знаня увзгляднюють ся і стипендия може бути уділена таксамо лікарям, інжинїрам, як рівнож образуючим ся на поли історії, ґеоґрафії, фільософії, наук природних і математичних, права і фільософії. — 3. Уділена стипендия має характер позички, а не жертви. Поруку єї звороту становить реверс, містячий приреченє позичаючого, що зверне сю стипендию, або одноразово або частями, коли єму средства на се позволять. — 4. Побут за границею того, що отримає стипендию, не може в ніякім случаю сягати поза два роки. По першім році молодець, бажаючий отримати сю стипендию опять, єсть обовязаний прислати до Виділу Руского Товариства педаґоґічного звіт зі своїх чинностий наукових, як рівнож відповідні сьвідоцтва або управителя закладу, або ученого, що під его проводом науково працював за границею, або також видану друком працю наукову. — 5. Стипендия може бути здержана по піврoцї, наколи Виділ Руского Товариства педаґоґічного переконає ся, що побираючий стипендию марнує час і не робить вимаганих в науці поступів. — 6. По повороті до краю і зложеню доказів відбутих за границею студий може єму бути уділена одноразова підмога в цїли отриманя посади або державної, або приватної, але підмога не повинна виносити більше тисячки корон. — 7. О сю стипендию можуть старати ся виключно Русини, родом з Галичини, або Буковини, греко-католицкого обряду, нежонаті, сьвідомі добре мови німецкої або французскої. Доказом знаня дотичної мови має бути сьвідоцтво з колльоквії, зложеної у професора сеї мови, або праця семинарийна, або також инша публикация наукова в сій мові предложена, або вкінци студиї, по части відбуті в якім університеті німецким. — 8. Стипендию завідує Виділ Руского Товариства педаґоґічного у Львові і надає єї комітет, зложений з трех членів, іменно: Александра Барвіньского, Богдана Лепкого і др. Кирила Студиньского. — 9. Поданє о узисканє сеї стипендиї внести належить до Головного Виділу Руского Товариства педаґоґічного у Львові, ул. Сикстуска ч. 47, найдальше до 15. падолиста 1907 р. і долучити до него метрику і вимагані конкурсом сьвідоцтва. — Головний Виділ Руского Товариства педаґоґічного: *о. Іван Чапельский,* голова. *Др. Остап Макарушка,* секретар.

† **Померли:** О. Михайло Онишкевич, парох ювилят в Коростовичах, бурштиньского деканата, помер дня 15 с. м. в 78 році житя а 54-ім році сьвященьства. — Юлія з Чирняньских Бобикевичева, вдовиця по бл. п. о. Романі, пароху в Гірнім, упокоїла ся у Вістовій коло Калуша, дня 22 с. м. в 68-ім році житя.

Телеґрами.

Сеуль 25 липня. Зачувати, що маркіз Іто предложив корейскому правительству японьскі предлоги, котрі відтак предложено новому цісареви. Предлоги ті не нарушають безпечности трону, але поза тим роблять справедешний переворот відносин. До Чемульпо приплили три японьскі кораблі воєнні. Вчера по полудни арештовано богато двірских урядників. Сподівають ся довідати ся від них о всїляких намірах і інтриґах бувшого цїсаря.

Сеуль 25 липня. Новий договор межи Японією а Кореєю вже заключено, але ще єго не оголошено. Признає він ґенеральному резидентови японьскому необмежену контролю над адміністрациєю в Кореї і в справі іменованя Японців корейскими урядниками.

Ню-Йорк 25 липня. Страйк гірників в Мінесота, котрий тревае вже 8 днів, прибирає великі розміри. В цілім окрузї промисл зовсїм спочиває. Італїянцї, угорскі робітники і Фінляндці, котрі тут переважно працюють покидають край гурмами і виїздять до Европи.

Франкфурт 25 липня. До Frankf. Ztg. доносять з Одеси, що шеф відділу слідчого тамошної поліциї Радзевский занедужав нагло серед обявів отроєня.

Петербург 25 липня. Пара царска виїхала нині рано о 4 год. до войскового табору в Царскім Селї, де відбула ся войскова парада.

Смирна 25 липня. Довший побут італїяньскої ескадри, зложеної з 10 кораблів, звертає тут загальну увагу. Здогадують ся, що Італія має намір позискати перевагу в Левантї.

Токіо 25 липня. Корейско-японьский договір буде оголошений в суботу.

Курс львівский.

Дня 24-го липня 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	568·—	578·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	558·—	564·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	99·40	100·10
4½% листи застав. Банку краєв.	101·—	102·70
4% листи застав. Банку краєв. .	95·70	96·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	95·—	95·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·—	97·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·—	101·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	95·—	95·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	96·10	96·70
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·50	94·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	85·—	95·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	44·—	46·—
Угорскі черв. хреста . .	26·75	28·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	67·—	73·—
Базиліка 10 кор. . .	20·20	22·20
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·30	11·43
Рубель каперовий	2·52	2·53
100 марок німецких	117·77	117·97
Доляр американьский	4·80	5·—

Хто хоче скріпити своє здоровлє в пречудній гірскій околиці в місцевости Ослави Білі, котра положена від Делятина 9 клм. і де єсть в місци почта, торговля враз з реставрациєю, кругольня крита, купелї і всякі инші вигоди, а удержанє о много дешевше як по инших місцевостях кліматичних — нехай зажадає близшої інформациї, котрої уділяє торговля в місци.

К. Петровский і Спілка.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю письмно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).